

عنوان مقاله:

ارزیابی جواز اشتغال به سرگرمی در فقه امامیه

محل انتشار:

پژوهه های فقهی تا اجتهاد، دوره 5، شماره 9 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجید اسماعیلی - دانش پژوه سطح چهار حوزه علمیه قم. (نویسنده مسئول)

علی اصغر انصاری پور - مدرس سطوح عالی حوزه علمیه قم.

خلاصه مقاله:

در این نوشتار، ضمن تبیین جایگاه اشتغال به سرگرمی از دیدگاه روانشناسی، به بررسی اقتضائات فقهی این موضوع پرداخته شده و حکم جواز اشتغال به آن استنباط می شود؛ از نگاه استدلالی، اولاً منعی در خصوص سرگرمی در ادله یافت نمی شود؛ ثانیاً عناوین لهو و لعب بر آن منطبق نمی شوند تا صغرای استدلال منع از سرگرمی را فراهم آورند. خصوصاً که ممنوعیت مطلق لهو و لعب مورد تردید بوده و کبرای استدلال غیرقابل اثبات است. از سوی دیگر، برخی ادله نقلی و مویدات عقلی، علاوه بر جواز اشتغال به سرگرمی، بر مطلوبیت آن دلالت دارند.

کلمات کلیدی:

سرگرمی، لهو، لعب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1886733>

